

Ønskelister, to-do-lister – og lortelister

Annika Lillelund Fauli om alt det, der ikke skal frem i lyset.

Jeg er blevet introduceret for et begreb, som jeg ikke har kunnet få ud af hovedet. Ordet kom frem, da jeg læste en artikel om Metroselskabet, som ved en fejl er kommet til at sende et lidt uheldigt dokument til Politikens redaktion. I hvert fald indeholdt det her dokument en såkaldt "lorteliste". En lorteliste! Sådan, ingen omsvøb, ingen bip-lyd – bare en lorteliste. Og hvad er så en lorteliste? Jo, det er en liste over sager, som offentligheden ikke bør kendte til, eller sager, der skal tages stilling til, så de kan fortæles på bedste og blideste vis. Og det er åbenbart helt *comme il faut* at udarbejde de her lister i kommunikationsafdelinger. Jeg synes, det er et fantastisk begreb, og jeg kan sagtens genkende konceptet. Jeg opererer i den grad med lister og har gjort det en stor del af mit liv: ønskeliste, gæsteliste, to-do-liste, for-og-imod-liste (da valget på et tidspunkt for længe siden stod mellem to mænd!), indkøbsliste og især lige nu, hvor en baby melder sin ankomst: en navneliste. Det giver mig en utrolig tilfredsstillende at kunne strege et punkt ud og vide, at det er realiseret eller opnået.

Men lad mig lige holde lidt fast i konceptet ved lortelisten, for jeg synes, det er et ret fascinerende begreb. Jeg har i alle de forhold, jeg efterhånden har været i, opereret med en lorteliste til at starte med. Det er det samme hver gang: Jeg står i en nyforelskelse og prøver at vise den bedste udgave af mig selv – altså

"Jeg holdt min liste tæt til kroppen og prøvede at vise mig selv som en, der også var kreativ, spontan og udadvendt"

den person, som min udkårne da MÅ falde for. Alt imens jeg i baghånden (eller på min lorteliste) har alle de ting, som han først bør vide, når han er fuldstændig forelsket i mig. For det er sådan med lortelisten i mit liv, at på et eller andet tidspunkt er punkterne nødt til at blive afsløret – i hvert fald hvis forholdet udvikler sig til et seriøst forhold. Da jeg mødte min mand for seks år siden, var jeg dybt fascineret af ham og hans måde at gøre

alting på. Han er meget anderledes end mig, og jeg var draget af vores forskelligheder. Jeg holdt min liste tæt til kroppen og prøvede at vise mig selv som en, der også var kreativ, spontan og udadvendt, selvom sandheden er, at jeg ikke besidder en kreativ åre og har det bedst med planlagte aftaler. Men efter seks år er alle punkterne på min liste helt og aldeles blottede for min mand, og jeg tror endda, at han har gravet hidtil ukendte punkter frem på min liste og sat ord på dem for mig!

I hvert fald har jeg spekuleret over, om det mon er tid til at revidere nogle af de ting, der stod på min liste dengang for seks år siden? For efter at have levet flere år med tre papbørn, vasketøjsbunker så høje som Eiffeltårnet, et fælles barn og endnu en baby på vej, er det nærmest kun lortelisten, han er konfronteret med fra min side. Og selvom han tager det virkelig pænt, så overvejer jeg, om jeg ikke skal prøve at finde en overskudsliste frem i stedet – for spørgsmålet er, om vi overhovedet var nået så langt her, hvis han havde fået et indblik i min lorteliste fra starten? ●

Anne Hermansen, 45 år, journalist, mor til to, bor i lejlighed nord for København.

Annika Lillelund Fauli, 33 år, skribent og tekstforfatter, gift, mor til snart to børn samt papmor for tre. Bor på Østerbro i København.

Louise Gade Sig, 28 år, journalist, bor i lejlighed på Frederiksberg med sin kæreste.

Maise Njor, 44 år, journalist og forfatter. Har tre døtre og en hund og bor i Ordrup.

Bland dig!
Fortæl os, hvad du mener på **ALTFordamerne.dk/klummen**